

paa, — men det hører maaskee ikke til Om- tale under den Afdeling, som er under For- handling, — at fremtvinge Selvangivelse af Indtægten, og, dersom der skulde være Tale om, at vi ogsaa i Fremtiden skulde faae en saakaldet Indtægtskat, vilde det berolige mig noget, at Folk idetmindste nu begynde at for- berebes paa den Tanke, at en Indtægtskat kun kan blive faalelig og ligelig, naar de vir- kelige Indtægter ere udfundne, og at de ikke kunne udfindes uden Skatteydernes egen An- givelse. Det er altsaa et af de allerførste og simpleste og mildeste Midler, som nu, hvor der er Tale om en Procentsskat paa Indtægt, kunne bringes til Anvendelse, at Nedsættel- sen i Eigningscommissionens Ansættelse af Skatten betinges af, at Skatteyderne selv an- give deres Indtægt. Jeg veed nok, at det har været et meget bestridt Spørgsmaal, hvorvidt man bør fordrø Selvangivelse som Betingelse for at faae Lettelse i Skatten, men jeg kan dog ikke ret troe, at de, der mene, at en Indtægtskat er en brugelig Skat, ville vedblive at lade den være en reen Skjønsskat, men, dersom det er rigtigt, hvad jeg troer det er, at man kun i de færreste Tilfælde vil eller kan gaae ind paa en egentlig Undersøgelse af, hvad der har været Folks virkelige Indtægt i 1869, for at bedømme, hvilken Skat de nu til Efteraaret 1870 skulde ansættes til, saa er det i og for sig temmelig ligegyldigt, enten man vælger Calenderaaret 1869 som det Aar, i hvilket Indtægten skal lægges til Grund for Skatten, eller man vælger et andet Aar; thi Skjønnet om, hvad Skatteyderne relativt kunne taale at ansættes til, vil blive det samme. — Derfor har jeg heller ikke i den Henseende villet stille noget Forslag til Ændring. I det Hele maa jeg tilstaae, at den overordent- lige Hurtighed, hvormed det paa Grund af alle foreliggende Forhold er forekommet Ud- valget nødvendigt at tilendebringe denne Sags Behandling og at afgive Betænkning, har medført — hvad der jo allerede er an- tydet af den ærede Ordfører — at saavel den Ændring, som jeg i saa Henseende havde fore- slaaget, saavel som mange andre Ændringer, som jeg havde ønsket, har maattet tilbageholdes, thi skulde disse have foreligget og efterat være

drøftede her, blot for nogle Bedkommende var bleven vedtagen, vilde unægtelig Loven have faaet et saa forandret Indhold, at den ikke let skulde kunne kendes at være den samme som den, der nu foreligger.

Ordføreren: I den sidste ærede Ta- lers Foredrag vender der stadig en Kamp til- bage mellem en Utilbøielighed til overhovedet at gaae ind paa det foreliggende Lovforslag, en Afsty kan jeg maaskee sige for al Ind- tægtskat i Almindelighed, og en Pligtfølelse af under de forhaandenværende Omstændig- heder at burde hjælpe paa Finantfernes Behov. Naar det sidste Henlyn faaer Overvægten hos den ærede Taler, kan man nogenlunde komme igjennem med ham, men dersom derimod den første Side af hans Betragtning kommer til Herredømmet, er det aldeles umuligt. De Indvendinger, som det ærede Medlem frem- satte mod det foreliggende Lovforslag, ere af en saadan Bessaffenhed, at, skjøndt det ærede Medlem, under visse Omstændigheder idet- mindste, vil gaae ind paa en saadan Skat, ramme de dog al Indkomsskat i Almindelig- hed. Jeg skal tillade mig at omtale nogle af disse Indvendinger. Det ærede Medlem gjorde saaledes en Indvending imod at lægge Calenderaaret 1869 til Grund for Indkomst- skatten for 1870—71 og Begyndelsen af det følgende Aar; men hvorledes vil det da være muligt at gaae frem paa nogen anden Maade? Dette viste det ærede Medlem slet ikke; og har man ikke ved de tidligere Indkomsskatte- love, som vi have haft, været tvungen til at følge netop den seldsamme Fremgangsmaade? At der er Ulemper derved, er sikkert, og det indrømmer jeg villigt, men der er Ulemper ved alle Skatter ligesaa godt som ved Ind- komsskatten. Jeg haaber dog, at jeg har for- staaet det ærede Medlem rigtigt, naar jeg om enkelte af hans Udtalelser antager, at de ikke ere beregnede paa at skulle forstaaes just efter Bogstaven. Det ærede Medlem sagde saale- des, at Lovforslaget ikke anviste et eneste Mid- del til at finde Folks virkelige Indtægt, men jeg skal dog henvise til de følgende Bestem- melser i Lovudkastet, i hvilke man dog, hvis man vil betragte Sagen nogenlunde upartiff,